

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت ارث کودکان حاصل از انواع روش های باروری نوین از دیدگاه فقه امامیه و حقوق ایران

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات دینی و علوم انسانی در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سمیرا مظفری لقا - کارشناس ارشد حقوق خانواده، گروه حقوق و معارف اسلامی، واحد کرمان، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمان، ایران

محمود آقاجانی - دکتری فقه و حقوق اسلامی، استادیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد کرمان، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

باروری جدید یا تلقیح مصنوعی نشان دهنده یک رویکرد درمانی است، که در اواخر قرن بیستم برای درمان ناباروریدر زوجین شکل گرفت. این روش درمانی در آغاز در جهت اصلاح و تکثیر نژاد ماهیان در سال 1765 آغاز شد، و توانست تاجایی پیشرفت کند که در نهایت به درمان ناباروری در انسان منتهی شود. این روش از باروری از اقسام گوناگونی که در داخل و خارج از رحم انجام می شود بهره می گیرد. اما آنچه که در این بین پیرامون کودکان آزمایشگاهی و در نتیجه استفاده از روش های نوین باروری به عنوان چالش و سوال در ذهن افکار عمومی، اقدار جوامع و حتی استفاده کننده گان از این نوع باروری ها مطرح می شود این است که اینگونه کودکان به لحاظ ارث با چه کسانی دارای رابطه قرابت نسبی میشوند و از آنها ارث دریافت می کنند؟ این پژوهش با هدف بررسی دیدگاه های فقه امامیه و حقوق ایران در مورد ارث کودکان حاصل از باروریهای مدرن انجام شده است. روش تحقیق حاضر از نوع توصیفی- تحلیلی است و روش جمع آوری اطلاعات آن کتابخانه ای و از نوع فیش برداری از منابع موجود می باشد. در نهایت با بررسی این موضوع در فقه امامیه و حقوق ایران به یکسری نتایج دست یافتیم از جمله اینکه با توجه به اینکه این نوع کودکان به لحاظ نسب به صاحبان اسپرم و تخمک ملحق می شوند در نتیجه به تبع آن با آنها دارای نسب قانونی و رابطه نسبی می شوند و به موجب برخورداری از نسب قانونی از هر آنچه که مرتبط با نسب می باشد از جمله ارث، نکاح، محرمیت و.. نیز برخوردار می شوند.

کلمات کلیدی:

ارث، باروری نوین، فقه امامیه، حقوق ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1179140>

